619/01

Den 30. april 2001 blev i sag nr. 54.182:

xxxx xxxx xxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxxxxx

mod

Alm. Brand af 1792
Lyngby Hovedgade 4
Postboks 1792
2800 Lyngby

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Alm. Brand af 1792, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at betale hendes udgifter til advokatbistand.

Selskabet har afvist at honorere advokatens faktura på 9.750 kr. inkl. moms med henvisning til, at advokatbistand har været ufornøden.

Klageren anmeldte, at hun havde været udsat for to ulykkestilfælde, hvorved klageren havde beskadiget højre knæ. Selskabet foranledigede speciallægeerklæring indhentet, og i skrivelse af 11/10 1999 til klageren anførte selskabet: "Sagen har herefter været forelagt selskabets læge, der på baggrund af de lægelige oplysninger, har fastsat de varige medicinske følger efter skaden til 5% mén. Der er derfor grundlag for udbetaling af erstatning. Forsikringssummen som erstatningen skal beregnes efter udgør på skadetidspunktet kr. 875.544,- ved 100% mén. Deres erstatning vil således være 5% af ovennævnte sum i alt kr. 43.778,-, som vil blive sendt til Dem pr. check en af de nærmeste dage. Vi skal tilføje, at der ikke er taget hensyn til en eventuel nedsat erhvervsevne, idet dette ikke er omfattet af forsikringen. Sagen er herefter afsluttet. Hvis De ikke er enig i méngradens størrelse, kan spørgsmålet efter forsikringsbetingelserne indbringes for Ar-

bejdsskadestyrelsen, hvis afgørelse er bindende for begge parter. Styrelsens gebyr udgør kr. 4.300,- som vil blive tilbagebetalt hvis der fastsættes en højere méngrad."

Klageren antog herefter advokat, som i skrivelse af 11/11 1999 udbad sig sagens lægelige akter med henblik på en vurdering af klagerens méngrad. Selskabet meddelte advokaten, at disse ville blive tilsendt klagerens læge, og i skrivelse af 19/4 2000 til selskabet redegjorde advokaten for klagerens nuværende gener og anmodede selskabet om at foranledige klageren undersøgt af speciallæge på ny.

Dette accepterede selskabet, og i skrivelse af 24/7 2000 til advokaten meddelte selskabet, at man på baggrund af den nyligt indhentede speciallægeerklæring havde ansat den som følge af ulykkestilfældene forvoldte invaliditet til 12%.

Advokaten anmodede herefter selskabet om at honorere hendes salærnota, hvilket selskabet har afvist.

I klageskrivelsen af 1/10 2000 til nævnet har klageren anført: "Den 11. oktober 1999 modtog jeg fra Alm. Brand meddelelse om, at min méngrad var fastsat til 5%, samt at selskabet fra deres side betragtede sagen for afsluttet. Jeg rettede herefter telefonisk henvendelse til selskabet, da jeg ikke kunne godkende en méngrad på 5%. Selskabet betragtede til trods for min henvendelse sagen som afsluttet fra selskabets side. Da jeg ikke har nogen form for erfaring i at rette henvendelser til myndigheder m.v., rettede jeg derfor henvendelse til advokat. Denne skrev til selskabet den 11.11.99, jfr. vedlagte skrivelse. Den 28.11.99 afslår selskabet fortsat at medvirke til en ny vurdering, jfr. vedlagte skrivelse. Efter at min advokat har gennemgået sagens akter, herunder lægeerklæring, rettes der på ny henvendelse til selskabet, jfr. skrivelse af 19.04.2000. Først derefter accepterer selskabet en fornyet undersøgelse. Denne undersøgelse viser, at min méngrad ændres fra 5% til 12%, hvilket jeg mener, er en væsentlig forhøjelse. Jeg ville aldrig selv have kunnet nå dette resultat. Advokatbistanden har været højst nødvendig. Jeg er heller ikke sikker på, at henvendelse til Arbejdsskadestyrelsen mod indbetaling af kr. 4.300, henset til selskabets holdning til ikke at indhente fornyet lægelig vurdering ville have givet det positive resultat, som blev konklusionen af advokatens arbejde. Havde jeg efter en meget længere sagsbehandlingstid fået medhold, skulle sel-

skabet jo alligevel refundere mig kr. 4.300. Merprisen for advokatbistand er så forsvindende lille, at selskabet burde betale advokaten uden problemer. Herudover er det min opfattelse, at der foreligger en tvist mellem selskabet og mig, når selskabet nægter at indhente fornyet lægelig vurdering og hele vejen igennem giver udtryk for, at sagen **er** afsluttet."

I selskabets skrivelse af 17/10 2000 til nævnet hedder det bl.a.: "… at der således ikke har været tale om nogen juridisk tvist eller lignende uoverensstemmelse, som har nødvendiggjort en juridisk bistand, hvorfor vi ikke finder, at vi skal betale for advokatbistand, som vi i denne sag mener, har været mere af ekspeditionsmæssig karakter. Dette er uanset at der lægeligt er sket en senere forhøjelse af ménprocenten. Såfremt tilskadekomne **selv** havde bedt om en fornyet undersøgelse, fordi hun mente at hendes gener ikke var belyst i tilstrækkelig omfang, havde hun ligeledes fået en fornyet undersøgelse, blot på et lidt senere tidspunkt, idet den første speciallægeerklæring lige var indhentet. I vort første udbetalingsbrev gjorde vi allerede dengang opmærksom på, at hun kunne få sagen vurderet i Arbejdsskadestyrelsen, såfremt hun ikke var enig i ménfastsættelsen. På baggrund heraf fastholder vi i denne sag, at vi ikke skal indgå i betaling af advokatomkostninger."

Nævnet udtaler:
Nævnet finder, at selskabets behandling af sagen ikke har nødvendiggjort advokatbistand for klageren, og nævnet kan derfor ikke pålægge selskabet at dække udgifterne hertil.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen